

Landet falde i to Afsnit; det Første var snarest en Heltetid, et Heltedrama, inaugureret af den ærede Ministers Instrux, som udkom strax efter den provisoriske Lov. Denne Instrux svarede aldeles til Motiveringen af den provisoriske Lov. I denne Instrux er der ligesaa lidt som i Lovens Motiver Tale om, at dette Korps skal være noget Landpoliti. Der var ikke Tale om, at de Mænd, der skulde optages i dette Korps, skulde risikere at komme til at hysle med det daglige Livs Antiggender, passe paa Telegrafpæle og gaa ned til Stationen for at se, om Tegene afgik til rette Tid, som man nuomstunder ser Gendarmene i Virksomhed med. Efter denne Instrux skulde Gendarmene ligge i deres Kaserner og skulde kun ud at virke, naar vedkommende Øvrighed forlangte militær Assistance. Efter disse Motiver skulde det i Virkeligheden være saaledes, at de skulde ligge som Tinsoldater i en Væse, rolige og fredelige, og naar saa Herredsfogden forlangte militær Assistance, saa skulde de stilles op, og saa stod der i deres Instrux, at naar de efter Herredsfogdens Ordre, eller naar de følte sig fornærmede, huggede ind, og Krogen kom til Stade, saa skulde han ligge paa sine Gjerninger. Det var den Gang, det jaee saa stort ud, det var i Heltedramaets Tid. Jeg skal dog nu til Oplysning for den ærede Minister, for at han fuldt ud kan kjende Gendarmernes Virksomhed ude paa Landet og fuldt ud bedømme, hvad Gavn dette Korps gjør, give et Exempel fra Kolding fra Gendarmernes Heltetid. Det var en Søndag Aften lige før Jul forrige Aar, en smuk Maanedagsaften — Gaderne vare fulde af Folk — saa hørte man pludselig fra Kasernen Hestetramp, saa kom Rytterstaren — ridende ud paa Torvet og red rundt der. 4 Hovedgader udmunde paa Torvet. Opstillede i Seledder, der spændte Gaden over, red Gendarmene i skarp Trav op ad den ene Gade og ned ad den anden, dette blev ved i 1½ Time, og der hvor man før havde set Liv og Færdjel, hørte man nu kun det skarpe Trav og Sabelernes Klasken, og at og til Hvin og Strig af Damer og Børn, der uforvarende kom i disse Gader. Denne pludselige Opræden af Gendarmene vakte Forbavselse og pinlig Opsigt, og der blev fra Politimesterens Side forlangt, at man hørte op med denne Riden rundt; men der blev nok svaret af Chefen, at han var Herre her, og at Byen skulde lære, hvad Gendarmene var. Anledningen til den hele Staahei var, at der var gaaet en Patrouille ud, og at der var nogle Dreng, som havde pebet ad den, derfor var Ordren givet, og derfor maatte i længere Tid Byens Borgere spæve

i Fare for Liv og Lemmer. Ingen maatte staa stille paa Gaden, og Gendarmene red omkring paa Gaderne i skarp Trav. Jeg hørte en Mænd sige — og det var ingen Fanatiker, som talte i Diebliftiets Opbrusen eller i øieblikkelig Overilelse — det var en af Byens Borgerepræsidenter, som var naaet ind i en sikker Gadedør og saae paa det Hele, han sagde: „Jeg vilde hellere se Ublaner end se dette her.“ Det er et Udtryk for hans Følelse ved at se det ministerielle Korps paa saadan Maade tumle sig paa Gaderne, fordi nogle Dreng havde pebet i Fingrene ad Gendarmene, og de, hvem han sagde dette til, fandt ikke dette Udtryk for stærkt. De havde dog set 2 fjendtlige Invasioner i Kolding; men de fandt det ikke saa ydmygende, at se Fjenden som at se denne Opræden af dette Korps, som efter Ministerens Mening er lovlig bestaaende.

Det var nu fra Gendarmernes Heltetid. Jeg tror at være fuldstændig vel underrettet, naar jeg siger, at det var fra Justitsministeren der kom den Oplysning til Politimester og Gendarmchef, at saadan var det dog heller ikke Meningen. Ganske vist er det, som det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) sagde, at Gendarm betynder Beleiringstilstand, men det blev dog meddelt at det heller ikke var Meningen, at den store Beleiringstilstand var proklameret i en By, fordi den havde faaet Gendarmindkvartering. De militære Befalingsmænd skulle da ikke være Mr. Cet, endnu var Byens Politimester den lovlige Øvrighed; men den nævnte Aften fik Politimesteren den Bæstet, jeg har omtalt, af Chefen. Dette blev altsaa forandret, ved at Justitsministeren blandede sig i Sagen, og Chefen fik at vide, at saaledes gif det ikke. Tror ikke den ærede Minister, at en saadan Opræden gjør Gendarmene forhadte i Befolkningen; og at enhver By's Borgere, som ere Vidner til en saadan Opræden, maa jøle. Had til en saadan Institution? Tror Ministeren ikke, at selv det mest befindige og lovlidige Folk vil blive forbitret over at se saadanne Tilstande som de, der opførtes første Gang, at vi i Kolding fik Gendarmene ret at se? Det kan ikke skjules: en saadan Opræden gjør Institutionen forhadet og maa gjøre det. Til Nytaarsaften havde Chefen altsaa faaet at vide, at han ikke var Kommandant i en erobret By, men at den civile Øvrighed var Mr. Cet. Der blev altsaa sørget for Ordenens Overholdelse, nemlig ved at Gendarmene blev lukkede inde i Kasernen, og ingen af dem fik Lov til at gaa paa Gaden, og da de saaledes vare indelukkede paa Kasernen, var der selvfølgelig god Orden. Det er dette Exempel, jeg har